

Overboord betekent de dood

Bijna vijf jaar lang bevoeren ze de wereldzeeën, Maria (61) en Pieter (60) Schell uit Venlo. Ze verkochten hun dierenspecialzaak aan de Kwartelenmarkt en kochten een zeiljacht. Wat maak je dan mee? En: kun je dan nog wel landrot worden?

door Peter Janssen

Gebruind, fit, met gestrekte spieren en ontspannen zijn ze weer terug in Venlo. Pieter: „Dat zegt iedereen, 'wat zijn jullie ontspannen'. Maar dat waren we op de boot ook." Hoewel je wel je voorzorgen neemt. Altijd vast aan een soort reddingslijn. Want, zegt Pieter: „Overboord betekent de dood. Je ziet elkaar niet meer." En bange momenten zijn er natuurlijk ook. Pieter moet iets repareren en wordt daarvoor door Maria in de 32 meter hoge mast getakeld, 30 meter op en neer zwaaiend door de hoge golven. En dan merken ze dat de takel is vastgelopen. Wat een toeren om weer veilig beneden te komen! „We zijn dan emotioneel zo kapot. We hebben een fles wijn opengetrokken en zijn verder wat blijven dobberen." Een ander avontuur dat wat minder relaxed wordt beleefd is het in konvooi varen bij de Golf van Aden. Juist ja, de plek waar je door piraten kunt worden beroofd. Maria: „Ik heb wacht en ik zie twee schepen op de radar. Met het blote oog zie ik er maar één. Het tweede vaart onverlicht. Het gaat de kant van het verlichte schip op. Dat geeft gas om aan de achtervolger te ontkomen. Dan zijn ze uit het zicht verdwenen. We hebben waarschijnlijk geluk gehad. Ons hebben ze niet gezien." Het om beurten wachtlopen, om elkaar en het schip te bewaken, hebben ze als aangenaam ervaren. De onmetelijkheid. De

sterren, die op zee soms fabelachtige kleuren krijgen. „En midden in de nacht opeens een vliegende vis in het gezicht krijgen. Ook dat is me overkomen", zegt Maria. Pieter: „Of je vindt ze 's morgens dood op dek". Ze maken ook mee dat trekvogels doodmoe uit de lucht op het schip vallen. Massa's dolfinnen rond het schip. „Gezellig", zegt Maria. We begroeten elkaar. Toch wordt het zo gewoon dat je na vijf minuten zegt: ga nou maar weer samen spelen." Zowat de hele wereld hebben ze bevaren. Mooi die vergelijking van Maria: „Een soort Google Earth, maar dan in het echt". Veel mensen ontmoet, van culturen geproefd, gastvrijheid genoten. Veel geleerd. Maar in alle eerlijkheid, ze zullen toch wel wát hebben gemist? Beiden: „De kinderen, verder niks." Pieter: „Soms mis je een lekker getapt pilsje, maar wat betekent dat?" Vervelen is er toch al niet bij. 'Koop een boot en werk je dood', noteert Pieter in zijn uitgebreide logboek op de website (www.mama-cocha.nl), genoemd naar hun boot. Het betekent Godin van het water. Steeds maar weer reparaties, aangroei en schelpen van de romp verwijderen. En nu. Landrot worden? Pieter: „We hadden ons voorgenomen vijf jaar te varen. Nu het qua leeftijd nog kan." Maria: „Hier zijn ook je roots. Je kent de stad en de mensen. Maar je moet wel weer een nieuwe inhoud vinden."